

Proposar la fe en una societat plural

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Unit al diàleg, sempre hi ha l'anunci, perquè la missió de l'Església i de cada cristià és anunciar Jesucrist com la bona notícia de Déu per a l'home. Ho fem sabent que la proposta cristiana és una més entre les moltes que escoltaran els nostres contemporanis, si bé tenim la convicció que Crist i l'Evangelí són la resposta a les seves recerques més profundes.

Crec que és molt important l'estil, la manera com presentem Jesús i l'Evangelí. En la primera carta de Pere, el seu autor diu a uns cristians que estaven vivint en un ambient hostil que no responguin amb violència sinó «donant raó de la vostra esperança a tothom qui la demani» (3,16). I afegeix: «Però feu-ho amb amabilitat i respecte.» La paraula que proclamem és molt important, però també hem de cuidar la manera com ho fem.

Primer de tot, el nostre anunci de Jesucrist s'ha de caracteritzar sempre per l'exquisit respecte a la consciència dels altres. La presentació de la fe no pot ser mai impositiva, sinó que ha de tenir el caràcter de proposta, d'oferta de vida. No hi ha evangelització sense diàleg i sense respecte a les persones. La proposta de l'Evangelí ha d'adoptar l'estil de diàleg, com el que Jesús va mantenir amb la Samaritana o amb els deixebles d'Emaús. Posar en pràctica aquest estil evangelitzador requereix de nosaltres la proximitat, la capacitat d'escoltar i la comprensió. No ens podem situar davant els altres jutjant i condemnant, sinó amb respecte, obertura de mires i empatia. «En la nostra relació amb el món, som convidats a donar raó de la nostra esperança, però no com a enemics que assenyalen i condemnen» (papa Francesc, *Evangelii gaudium*, 271).

Aquesta és la raó per la qual el Sant Pare critica sovint el «proselitisme». Explica que l'Església creix per atracció i

per testimoniatge, però mai per proselitisme, que és un intent d'imposar una ideologia prescindint de la gràcia. No és lícit pressionar els altres perquè acceptin les nostres creences. El Concili Vaticà II va recollir un principi que és clau per a tota evangelització: «La veritat no s'imposa sinó per la força de la mateixa veritat, que penetra, amb suavitat i fermesa alhora, en les ànimes» (DH 1). Deixem que sigui l'Evangelí el que s'endinsi «amb suavitat i fermesa» en els cors dels homes.

M'agrada citar un text del final de la carta als Colossencs, on sant Pau dona aquest consell: «Que la vostra conversa sigui sempre agradable, amb la seva mica de sal, sabent com tractar cadascú» (Col 4,6). No es pot anunciar l'Evangelí amb cares tristes i llargs discursos, sinó que el nostre estil ha de ser amè, sabent ressaltar el que l'Evangelí té d'amable i atractiu, exposant-ne el contingut sense rigideses i essent sensibles a cada persona i a la situació en què es troba.

(De la conferència «Creure en Jesucrist en una societat plural»)

